Lietas Nr. A420514512
Lietas arhīva Nr. A42-00313-14/2

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA

RĪGAS TIESU NAMS

SPRIEDUMS

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2014.gada 1.septembrī

Administratīvā rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese S.Audzere,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pilnvarotajam pārstāvim /pers. A/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA „UNIVERSAL-REMONT" pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta 2012.gada 18.jūlija lēmuma Nr.22.4.8/57134 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – dienests) Nodokļu kontroles pārvaldes Datu atbilstības pārbaužu daļa veica SIA „UNIVERSAL-REMONT" (turpmāk – pieteicēja) datu atbilstības pārbaudi par 2011.gada februāri un konstatēja neatbilstības starp nodokļu maksātāja minētā taksācijas perioda pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk arī - PVN) deklarācijā norādīto un nodokļu administrācijas rīcībā esošo informāciju. Pārbaudes rezultātā dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes Datu atbilstības pārbaužu daļas vadītāja 2012.gada 11.maijā pieņēma lēmumu, ar kuru pieteicējai papildu nomaksai budžetā noteica PVN Ls 787,61 un nokavējuma naudu Ls 163,82 apmērā, kā arī samazināja nepamatoti palielināto no budžeta atmaksājamo PVN par Ls 2 039,23.

Nepiekrītot minētajam lēmumam, pieteicēja to apstrīdēja dienesta ģenerāldirektoram. Ar dienesta 2012.gada 18.jūlija lēmumu Nr.22.4.8/57134 (turpmāk – Lēmums) zemākas iestādes lēmums atstāts negrozīts. Lēmumā secināts, ka pieteicējas deklarētie darījumi ar SIA „Inol" faktiski nav notikuši. SIA ,,Inol" vārdā noformētie rēķini satur nepatiesu informāciju un tie nav atzīstami par grāmatvedības attaisnojuma dokumentiem ierakstu veikšanai grāmatvedības reģistros, kā arī par nodokļa rēķiniem priekšnodokļa atskaitīšanai.

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2012.gada 22.augustā saņemts pieteicējas pieteikums un tiesā ierosināta administratīvā lieta par Lēmuma atcelšanu. Pieteicēja balstās uz turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] 2011.gada 28.janvāra līgumu ar SIA „Inol" parakstīja SIA „Inol" valdes loceklis /pers. B/. Diemžēl pieteicēja nevarēja iesniegt SIA „Inol" amatpersonas pases kopiju, lai dienests uzskatītu, ka ir pierādīts tas, ka līgumu parakstīja /pers. B/ un sabiedrība to pārbaudīja. Tiesību normas nenoteic pienākumu pārbaudīt personas, kura slēgusi darījumu, pilnvaras. Tādēļ šāds apstāklis pats par sevi nevar raksturot personas rīcības tiesiskumu. Pieteicējai nevajadzēja pārbaudīt rūpīgāk darījuma partneri. Pieteicēja norāda uz Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2011.gada 21.marta spriedumu lietā Nr.SKA 9/2011. Līdz ar to dienests nepamatoti norāda,

ka pieteicējai vajadzēja rūpīgāk pārbaudīt darījuma partneri un tā identitāti.

[2.2] /pers. B/ var būt interese nepatiesas informācijas sniegšanā. Dienests nav pārbaudījis, vai /pers. B/ necenšas izvairīties no atbildības. Kā izriet no dienesta lēmuma, /pers. B/ paskaidrojumā norāda, ka bijis SIA „Inol" amatpersona pēc trešo personu lūguma. Arī no /pers. B/ paskaidrojuma izriet, ka darījumi ir bijuši, un tagad paskaidrojumā lūdz anulēt darījumus ar PVN deklarāciju pielikumos uzrādītajiem darījumu partneriem. Tātad /pers. B/ bija uzņēmuma amatpersona un uzņēmums ir veicis darījumus.

[2.3] Nav skaidrs, uz kāda pamata /pers. B/ sniegtajiem paskaidrojumiem dienests piešķir vairāk ticamības nekā pieteicēja paskaidrojumiem. Pieteicējas ieskatā /pers. B/ sniegtajai informācijai ir ļoti zema ticamības pakāpe. Dienests uzskata par ticamiem paskaidrojumus, ko sniedza persona, kas bija atzinusies prettiesiskās darbībās, nevis pieteicējai, kurai ir visi attaisnojošie dokumenti un kura neveica neko prettiesisku. Dienestam šāda pierādījumu vērtēšana bija jāpamato, ko tas nebija izdarījis.

[2.4] Nav pamatots arī dienesta norādītais, ka likuma ,,Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas l.punktā noteiktās tiesības atskaitīt priekšnodokli ir vērtējamas kā sabiedrības izņēmuma tiesības. Šāds dienesta secinājums ir pretējs tiesu praksei gan Latvijā, gan Eiropas Savienībā. Eiropas Savienības tiesa ir atzinusi, ka priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības ir PVN mehānisma neatņemama sastāvdaļa un principā nevar tikt ierobežotas. Tās ir izmantojamas nekavējoties attiecībā uz visiem ar darījumiem saistītajiem nodokļiem. Uzņēmējiem, kas dara visu, ko no tiem saprātīgi varētu pieprasīt, lai nodrošinātu, ka to darījumi neveido daļu no shēmas, kurās ietilpst PVN vai kādas citas krāpšanas darījums, ir jāvar paļauties uz šo darījumu likumību, neriskējot zaudēt savas tiesības atskaitīt priekšnodoklī samaksāto PVN. Atsaucas uz Eiropas Savienības tiesas 2006.gada 6.jūlija spriedumu apvienotajās lietās Nr. C-439/04 un 440/04 Axel Kittel. Nodokļa maksātāja, kas veic darījumus, tiesības atskaitīt priekšnodoklī samaksāto PVN nevar ietekmēt arī tas, ka piegādes shēmā, kurā ietilpst šie darījumi, cits darījums, kas, nodokļa maksātājam par to neko nezinot, ticis veikts pirms vai pēc nodokļa maksātāja veiktā darījuma, ir saistīts ar PVN izkrāpšanu. Līdz ar to tas apstāklis, ka pieteicēja nevar iesniegt pierādījumus vai tā ir pārbaudījusi darījuma partnera amatpersonas identitāti vai nē, kā arī tas, ka darījuma partnera amatpersona vēlāk (nezināmu apstākļu dēļ) noliedz darījumu, nevar kalpot par pamatu atteikumam pieteicējai atskaitīt priekšnodokli.

[2.5] Lēmumā norādīts, ka SIA „Inol" nav dienestā reģistrētas struktūrvienības, SIA ,,Inol" nav iesniegusi dienestā 2010.gada pārskatu. Tādejādi pārbaudē nav gūts apstiprinājums par SIA „Inol" materiāltehniskajiem resursiem un saimnieciskās darbības vietu rēķinā uzrādīto darījumu veikšanai. SIA „Inol" dienestā iesniegtajā 2011.gada februāra PVN deklarācijā uzrādīja darījumus ar uzņēmumiem, kuri pēc šiem deklarētajiem darījumiem ir izslēgti no dienesta ar PVN apliekamo personu reģistra. Visa minētā informācija par SIA ,,Inol" ir pieejama tikai dienestam, un pieteicējai šāda informācija nebija un nevarēja būt zināma, jo tā nav publiski pieejama. Pieteicēja nav rīkojusies ļaunprātīgi. Pieteicēja atsaucas uz Eiropas Savienības tiesas 2006. gada 21. februāra spriedumu lietā C-255/02 Ha/ifax u.c, kurā ir norādīts, kādiem priekšnosacījumiem ir jāiestājas, lai PVN jomā konstatētu ļaunprātīgas rīcības esamību. Līdz ar to tikai tas, ka dienests konstatējis SIA „Inol" ļaunprātību un tas, ka /pers. B/ sniedzis paskaidrojumu par to, ka par uzņēmuma amatpersonu kļuvis pēc trešo personu lūguma, nevar būt par pamatu nelabvēlīgam dienesta lēmumam.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2012.gada 17.septembrī saņemts dienesta paskaidrojums. Dienests uzskata, ka pieteikums ir noraidāms un norāda uz Lēmumā paustajiem argumentiem. Kā arī norādīts, ka likumdevējs nodokļu administrācijai ir paredzējis tiesības, pamatojoties uz pierādījumiem, apstrīdēt nodokļu maksātāja norādītos darījumus pat tad, ja ar darījuma partneri ir noslēgts līgums, darījumu partneris ir PVN maksātājs, preču pavadzīmes-rēķini ir izsniegti darījuma partnerim un par darījumu ir samaksāti nodokļi. SIA „Inol" rīcībā nebija saimnieciskās darbības veikšanai nepieciešamo darbaspēku resursu. SIA „Inol" uz tās juridisko adresi sūtīto dienesta korespondenci nesaņem, tajā nav sastopami uzņēmuma pārstāvji, nav konstatēta saimnieciskā darbība. SIA „Inol" nav dienestā reģistrētas struktūrvienības. SIA „Inol" nav iesniegusi dienestam 2010.gada pārskatu. Tādējādi nav gūts apstiprinājums par sabiedrības materiāltehniskajiem resursiem un saimnieciskās darbības vietu rēķinā uzrādīto darījumu veikšanai.

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2012.gada 23.augustā saņemts pieteicējas lūgums apturēt Lēmuma darbību. Ar Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 21.septembra lēmumu lūgums noraidīts.

[5] Tiesas sēdē dienesta pārstāvis prasību neatzina, balstoties uz rakstveidā sniegto argumentāciju.

Uz tiesas sēdi nebija ieradies pieteicējas pārstāvis un liecinieks /pers. B/. Tiesa atzina viņu neierašanos par neattaisnotu.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 214.panta pirmajai daļai tiesa var sākt lietas izskatīšanu, ja vien saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 268. vai 269.pantu nav pamats to atlikt. Tiesa nekonstatē pamatu, lai atliktu lietas skatīšanu, un nolemj izskatīt lietu bez pieteicējas un liecinieka /pers. B/ klātbūtnes.

Motīvu daļa

[6] Pievienotās vērtības nodoklis tiek balstīts uz pieeju, ka ar nodokli ir jāapliek patēriņš. Pievienotā vērtība ir starpība starp realizācijas ienākumiem un pašizmaksu. Šī starpība kalpo par pievienotās vērtības nodokļa bāzi. Aprēķinātais nodoklis tiek pieskaitīts pie preces vai pakalpojuma cenas un to samaksā pircējs (*sk. L.Kavale, A.Joppe. Nodokļu politikas administrēšanas pamati., Latvijas Universitāte, 2008, 19.lpp.).*

Lai PVN nomaksa tiktu attiecināta tikai uz preces vai pakalpojuma patērētāju (gala lietotāju), likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" (spēkā uz Lēmuma pieņemšanas brīdi) 10.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka dienestā reģistrētai apliekamai personai ir tiesības nodokļa deklarācijā kā priekšnodokli no budžetā maksājamās nodokļa summas atskaitīt no citām apliekamajām personām saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par precēm un pakalpojumiem savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai, kā arī tādu ārvalstīs veiktu darījumu nodrošināšanai, kuri būtu apliekami ar nodokli, ja tie tiktu veikti iekšzemē. Minētā panta 1.^{2}daļa noteica, ka nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par saņemtajām precēm vai pakalpojumiem atskaitāmas pēc preču vai pakalpojuma un nodokļa rēķina saņemšanas vai pēc nodokļa rēķinā norādītās nodokļa summas samaksas avansā.

No likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkta cita starp ir secināms, ka persona priekšnodokli var atskaitīt par saimnieciskās darbības ietvaros faktiski notikušu darījumu. Tātad priekšnodokļa atskaitīšanas lietā tiesai jāpārbauda konkrēts darījums, proti, kas norādīts, kā noticis starp pieteicēju un tās darījuma partneri. Tādējādi ir aplūkojams nevis tas, vai pieteicējai vajadzēja pārbaudīt rūpīgāk darījuma partneri, bet gan tas, vai darījumi faktiski ir notikuši.

Lietā ir strīds par to, vai darījumi starp pieteicēju un SIA „Inol" 2011.gada februārī faktiski ir notikuši.

[7] Pieteicēja 2011.gada februāra PVN deklarācijā atskaitīja priekšnodokli Ls 2 826,84.

2011.gada 28.janvārī starp pieteicēju un SIA „Inol" noslēgts darbu uzņēmuma līgums Nr.UR DL 001-01/2011 (*lietas 41.-45.lapa*). Ar līgumu SIA „Inol" ir apņēmusies veikt peldoša celtņa „Granīts" un pneimoceltņa MKG-25, un kāpurķēžu celtņa KC-6353 remontu saskaņā ar remonta darbu izcenojumu sarakstu, kas ir līguma pielikums. Līguma pielikumā Nr.1 un Nr.2 uzskaitīti remontdarbi un to izcenojums. Remontdarbi līguma pielikumā Nr.1 ietvēr celtņa iekārtas vadības plāksnes defektēšanu (Ls 800), akumulatora nomaiņu un uzlādēšanu (Ls 390), gulšņu maiņu (Ls 329,35), krāsošanu ar ugunsdrošu grunti, iekšējās tvertnes (Ls 2365,20), celtņa korpusa krāsošanu ar gruntēšanu (Ls 7552,86), augšklāja krāsošanu ar gruntējumu (Ls 3 656,70), visu klāja mehānismu krāsošanu (Ls 1498), celtņa izlīces krāsošanu (Ls 1333,76) un elektrovada nomaiņu (Ls 363,75), kopējā pakalpojuma summa ir Ls 22 313,34. Remontdarbi līguma pielikumā Nr.2 ietver dzinēja 60kW remontu (Ls 2200), gājēja dzinēja nomaiņu (Ls 1500), celtņa iekārtes vadības plāksnes nomaiņu (Ls 895), akumulatoru nomaiņu un uzturēšanu (Ls 130), elektrovadu nomaiņu (Ls 169, 75), kravas trošu Ø18mm nomaiņu (Ls 644), celtņa ārpuses krāsošanu ar gruntējumu (Ls 1382), celtņa izlīces krāsošanu (Ls 1208,72) un ierakstu iezīmēšanu (Ls 125), kopā Ls 10 070,51.

Tātad veicamie darbi ir specifiski – tie prasa noteiktas iemaņas un materiāli tehnisko bāzi. Par pakalpojumu nolīgtā naudas summa ir ievērojama, tādēļ kārtīgs saimnieks izvēlētos darījumu partneri ar lielu rūpību.

[8] Par darījumiem ir izrakstīti rēķini:

1) 2011.gada 2.februāra rēķins Nr.INL-110201, PVN Ls 450,82 (*lietas 46.lapa*);

2) 2011.gada 4.februāra rēķins Nr.INL-110203, PVN Ls 644, 67 (*lietas 47.lapa*);

3) 2011.gada 8.februāra rēķins Nr.INL-110208, PVN Ls 649,06 (*lietas 48.lapa*);

4) 2011.gada 10.februāra rēķins Nr.INL-110210, PVN Ls 667,21 (*lietas 49.lapa*);

5) 2011.gada 15.februāra rēķins Nr.INL-110215, PVN Ls 415,08 (*lietas 50.lapa*).

2011.gada 8.februārī puses parakstīja aktu Nr.I par 2011.gada februārī izpildīto darbu pieņemšanu un 2011.gada 10. un 16.februārī aktu Nr.2 par 2011.gada februārī izpildīto darbu pieņemšanu (*lietas 51., 52.lapa*).

Lai pārliecinātos par darījumu faktisko esību, dienests ir ieguvis /pers. B/ paskaidrojumus, kas bija vienīgā SIA „Inol" amatpersona ar paraksta tiesībām uz 2011.gada februāri. Lietas materiālos ir /pers. B/ (pilnvaru termiņš no 2010.gada 20.augusta līdz 2011.gada 1.jūlijam) 2011.gada 16.novembra paskaidrojums, ka par SIA „Inol" amatpersonu kļuvis pēc trešās personas lūguma, saimniecisko darbību komercsabiedrībā nav veicis, kā arī nevienu nav pilnvarojis to veikt. Tā kā /pers. B/ saimniecisko darbību no 2010.gada 20.augusta līdz 2011.gada 1.jūlijam neveica, viņš lūdz anulēt attiecīgā perioda darījumus ar PVN deklarāciju pielikumos uzrādītajiem darījumu partneriem (*lietas 32.lapa*).

SIA „Inol" 2011.gada februārī deklarējusi vienu darba ņēmēju – sabiedrības amatpersonu /pers. B/ *(lietas 89.lapa)*.

Tam pretim lietas materiālos ir 2012.gada 16.martā dienestam pieteicējas valdes locekļa /pers. C/ *(/pers. C/)* sniegtais paskaidrojums, ka 2011.gada 28.janvārī bija noslēgts ar SIA ,,Inol" darba uzņēmuma līgums. Par izpildītajiem darbiem bija sagatavoti akti, SIA ,,Inol" iesniegtie rēķini bija samaksāti. Tomēr laika apstākļu un naudas līdzekļu trūkuma dēļ darbs tika pārtraukts un netika turpināts (*lietas 40.lapa*).

Tiesa piešķir vērību apstāklim, ka SIA „Inol" 2011.gada februāra PVN deklarācijā *(lietas 90.-92.lapa)* uzrādījusi darījumus ar uzņēmumiem, kuri pēc šiem deklarētajiem darījumiem izslēgti no dienesta ar PVN apliekamo personu reģistra *(lietas 94. un 95.lapa)*. SIA „Inol" deklarēto darījumu partneru amatpersonas ir ārvalstu pilsoņi, kuriem nebija izsniegtas ieceļošanas vīzas, pastāvīgās uzturēšanās atļaujas un darba atļaujas Latvijas Republikā. Pieteicēja par to neiebilst. Pieteicējas argumentācija balstās uz apsvērumu, ka darījuma dokumenti ir noformēti atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

Tomēr nav iespējama darījumu esība, ja vienīgā SIA „Inol" amatpersona tos noliedz. SIA „Inol" 2011.gada 9.maijā izslēgta no dienesta ar PVN apliekamo personu reģistra sakarā ar dokumentu neiesniegšanu PVN aprēķinu pārbaudei *(lietas 96.lapa)*. SIA „Inol"

dienesta sūtīto korespondenci nesaņem *(lietas 98., 100.,102.lapa)*. Tāpat 2011.gada 14.marta dienesta tematiskajā pārbaudē (akts Nr.23.3/188) *(lietas 103.lapa)* SIA „Inol" juridiskajā adresē Starta ielā 7a, Rīgā uzņēmuma pārstāvji netika sastapti un saimnieciskā darbība netika konstatēta. Atbilstoši nekustamā īpašuma Starta ielā 7a, Rīgā pārvaldnieka 2011.gada 30.novembra *(lietas 105.lapa)* paziņojumam minētajā adresē SIA „Inol" saimniecisko darbību neveic, kā arī nomas līgumu ar apsaimniekotāju nekad nav slēgusi. SIA „Inol" nav dienestā reģistrētas struktūrvienības. Tāpat SIA „Inol" nav dienestā iesniegusi 2010.gada pārskatu.

Tiesa uzskata, ka nav iespējama visu minēto apstākļu nejauša sakritība. Tieši pretēji to kopums liecina par darījuma neiespējamību.

[9] Eiropas Savienības Tiesa apstiprinājusi, ka nodokļu maksātāja tiesības atskaitīt priekšnodoklī samaksāto PVN var tikt liegtas vienīgi tad, ja ir pierādīts, ņemot vērā objektīvus pierādījumus, ka atsaukšanās uz priekšnodokļa atskaitīšanas tiesībām ir bijusi krāpnieciska vai ļaunprātīga. Atsaukšanās uz priekšnodokļa atskaitīšanas tiesībām ir krāpnieciska vai ļaunprātīga, ja nodokļu maksātājs zināja vai viņam bija jāzina, ka izdarīdams pirkumu, tas piedalās ar krāpšanos saistītā ar pievienotās vērtības nodokli apliekamā darbībā (*sk. Eiropas Savienības Tiesas 2012.gada 21.jūnija sprieduma apvienotajā lietā Nr.C-80/11 un C-142/11 „Mahageben" 39. – 50.punktu*).

Par faktu, ka nodokļu maksātājs zināja vai tam bija jāzina, ka tas piedalās krāpšanā ar PVN saistītās darbībās, var liecināt apstāklis, ka nodokļu maksātājs patiesībā nav saņēmis ne pakalpojumus, ne preces, kaut gan tā grāmatvedībā ir noformēti atbilstoši dokumenti par it kā notikušu darījumu. Citiem vārdiem sakot, nodokļu maksātājs, lai veiktu krāpšanos ar PVN saistītos darījumos, ir veicis darbības, tostarp noformējis dokumentus, lai neesošs darījums līdzinātos (būtu līdzīgs) notikušam darījumam.

Tiesa atzīst, ka ar lietas materiāliem ir pierādīts, ka pieteicēja krāpnieciski ir atsaukusies uz priekšnodokļa atskaitīšanas tiesībām. Pieteicējai bija jāzina, ka, pērkot pakalpojumu, tā piedalās ar krāpšanos saistītā ar PVN apliekamā darbībā.

[10] Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta 5.^{1} daļa paredz, ka gadījumā, ja datu atbilstības pārbaudes laikā nodokļu vai informatīvajā deklarācijā konstatējot neatbilstības starp nodokļu maksātāja iesniegto informāciju un nodokļu administrācijas rīcībā esošo informāciju, nodokļu administrācija par to informē nodokļu maksātāju, nosūtot paziņojumu par konstatētajām konkrētajām neatbilstībām ar uzaicinājumu 30 dienu laikā no paziņojuma saņemšanas dienas iesniegt nodokļu administrācijai nodokļu deklarācijas vai informatīvās deklarācijas precizējumu vai konstatēto neatbilstību pamatotu izskaidrojumu.

Dienests paziņojumu pieteicējai nosūtīja 2012.gada 20.februārī (*lietas 38., 39.lapa*). Tiesas ieskatā pieteicēja nav 2012.gada 20.martā sniegusi neatbilstības pamatojumu (*lietas 40.lapa*).

Tāpēc likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta 5.^{1} daļa paredz, ka gadījumā, ja nodokļu maksātājs noteiktajā termiņā nav novērsis paziņojumā norādītās neatbilstības, nodokļu administrācija pieņem lēmumu par datu atbilstības pārbaudes rezultātiem, kurā veic budžetā maksājamo vai atmaksājamo summu pārrēķinu, nosaka par labu budžetam piedzenamo nodokļa summu (starpību starp maksātāja deklarēto un datu atbilstības izvērtēšanas rezultātā precizēto nodokļu summu) un aprēķina nokavējuma naudu šā likuma 29.panta otrajā daļā noteiktajā apmērā par periodu no deklarētās nodokļa summas maksāšanas termiņa līdz šā lēmuma pieņemšanas dienai.

Tā kā ir iestājušies tiesību normā paredzētie apstākļi, tad dienests pareizi pieteicējai papildu nomaksai budžetā noteica PVN Ls 787,61 un nokavējuma naudu Ls 163,82 apmērā, kā arī samazināja nepamatoti palielināto no budžeta atmaksājamo PVN par Ls 2 039,23.

[11] Apkopojot minēto, tiesa nonāk pie secinājuma, ka dienesta 2012.gada 18.jūlija lēmums Nr.22.4.8/57134 ir pamatots un tiesisks. Līdz ar to SIA „UNIVERSAL-REMONT" pieteikums noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, tiesa

nosprieda:

noraidīt SIA „UNIVERSAL-REMONT" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2012.gada 18.jūlija lēmuma Nr.22.4.8/57134 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā Rīgas tiesu namā.

Tiesnese S.Audzere